

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2002/24 Br

in de klacht nr. 128.01

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft, evenals een ander, een appartementsrecht in een gebouw dat is gesplitst in twee appartementsrechten. Het gebouw bestaat uit een café, een parterrewoning en twee daarboven gelegen woningen. Klager heeft het uitsluitende gebruiksrecht van een bovenwoning, de andere eigenaar heeft het uitsluitende gebruiksrecht van de rest van het gebouw.

In artikel 26 lid 1 van het reglement van splitsing van eigendom van het onderhavige gebouw is bepaald dat de administrateur van de vereniging van eigenaren het gebouw tegen brand/ontploffing zal verzekeren. In lid 2 van dit artikel is bepaald dat het bedrag van de brandverzekering zal moeten overeenstemmen met de herbouwkosten van het gebouw en dat de vraag of deze overeenstemming bestaat jaarlijks gecontroleerd zal moeten worden door een deskundige. Door het niet functioneren van de vereniging van eigenaren en onmin tussen de eigenaren is deze verzekering van het gebouw niet door de administrateur geschied, maar heeft klager bij verzekeraar via een assurantietussenpersoon een opstalverzekering gesloten voor het bij hem in gebruik zijnde gedeelte van het gebouw. Ook de andere eigenaar heeft, eveneens bij verzekeraar maar via een andere assurantietussenpersoon, een opstalverzekering gesloten voor het bij hem in gebruik zijnde gedeelte van het gebouw. Klager heeft meegedeeld dat beide verzekeringen in gemeenschap lopen.

Blijkens een op 8 maart 1994 gedateerd wijzigingsaansluiting (pagina 1) wordt de premie van klagers opstalverzekering met ingang van 26 april 1994 met f 166,79 verhoogd tot f 915,93 per jaar.

2002/24 Br

De klacht

Begin januari 2001 heeft de andere eigenaar, zonder dat klager daarvan wist, de verzekerde som van de in gemeenschap met klagers opstalverzekering gesloten opstalverzekering van het bij hem in gebruik zijnde gedeelte van het gebouw blijkbaar aanzienlijk verhoogd. Daarop kreeg klager van zijn tussenpersoon het verzoek ook de verzekerde som van de opstalverzekering van het bij hem in gebruik zijnde gedeelte van het gebouw flink op te trekken, namelijk van f 239.340,- naar f 520.000,-. De noodzaak van een dergelijke verhoging kwam klager onwaarschijnlijk voor, daar op 12 mei 1995 een expert de herbouwwaarde van klagers appartement nog had vastgesteld op een bedrag van omstreeks f 250.000,- en de verzekering bovendien op indexbasis was.

Op 11 januari 2001 ontving klager van zijn tussenpersoon een polisaanhangsel (pagina 1), gedateerd op 8 maart 1994, waaruit bleek dat ook in 1994, buiten klager om, klagers opstalverzekering was gewijzigd, namelijk van een 'gebouwenverzekering' in een 'brandverzekering voor bedrijven'. Deze wijziging hing waarschijnlijk samen met het feit dat de andere eigenaar de parterrewoning illegaal bij het café had getrokken, welke illegale situatie door de gemeente blijkbaar wordt gedoogd. Bedoeld polisaanhangsel was door de tussenpersoon achtergehouden. Daardoor is voor klager al die jaren verborgen gebleven dat hij als een bedrijf was verzekerd.

Klager vindt dat verzekeraar contractbreuk heeft gepleegd. Klager verlangt dat alle in 1994 en januari 2001 buiten hem om aangebrachte wijzigingen worden ongedaan gemaakt. De door hem door de poliswijziging sinds 1994 teveel betaalde premie wil klager terugontvangen. Daarna is klager bereid de verzekerde som van zijn aandeel naar redelijkheid en in juiste verhouding tot de verzekerde som van het aandeel van de andere eigenaar zodanig aan te passen dat van onderverzekering geen sprake is. Verzekeraar is echter niet bereid aan klagers verlangingen tegemoet te komen. Omtrent de voormelde illegale situatie maakt klager zich ernstige zorgen, daar hij daardoor in een situatie van onderverzekering is terecht gekomen. Na tussenkomst van de Ombudsman Verzekeringen heeft verzekeraar weliswaar voorgesteld de kwestie met klager te bespreken, maar daarin heeft klager thans, na alle trainingen door verzekeraar, geen trek meer.

Het standpunt van verzekeraar

Ook na ontvangst van het klaagschrift heeft verzekeraar nog telefonisch contact gehad met klager om een bespreking met hem te arrangeren teneinde hem helderheid te geven en een oplossing te vinden voor bestaande problemen. Daar klager onvrede heeft over de huidige dekking, moet op korte termijn in onderling overleg (binnen het mogelijke) gezocht worden naar een door klager gewenste verzekeringssituatie. Een oplossing voor gerezen problemen kan slechts door een gezamenlijke inspanning van verzekeraar en klager worden bereikt. Hoewel klager deze poging tot het zoeken naar een oplossing heeft gewaardeerd, heeft hij aangegeven een uitspraak van de Raad te willen afwachten. Verzekeraar spreekt nogmaals de uitdrukkelijke bereidheid uit om de gerezen problemen in onderling overleg uit de wereld te helpen.

De klacht is tweeledig. Enerzijds spreekt klager zijn verbazing uit over het voorstel om de verzekerde som te verhogen, waarbij hij een verband veronderstelt met een verhoging die recentelijk is doorgevoerd in een ten name van de andere eigenaar lopende polis. Anderzijds vraagt klager zich af of in 1994,

2002/24 Br

buiten zijn weten, een wijziging is aangebracht in zijn verzekering. Daarbij worden door hem twee polisaanhangsels overgelegd waarop een andere naam voor de verzekering wordt vermeld.

Gelet op de omvang van het (polis)dossier kan bezwaarlijk een volledig chronologisch overzicht gegeven worden van de ontwikkelingen met betrekking tot klagers polis. Het betreft een in 1977 ingegane verzekering, die in het midden van de jaren tachtig, na een conflict tussen klager en de andere eigenaar, in onderling overleg tussen alle betrokkenen tot de thans bestaande verzekeringssituatie heeft geleid. Voorzover nog uit de stukken kan worden opgemaakt, hebben partijen destijds in volle vrijheid voor de thans bestaande constructie gekozen, waarin de banden tussen klager en de andere eigenaar zoveel mogelijk zijn losgesneden. Deze constructie heeft jarenlang tot kennelijke tevredenheid van alle betrokkenen gefunctioneerd.

Anders dan klager veronderstelt, heeft in 1994 geen wijziging van zijn verzekering plaatsgevonden. Wat de reden is voor de veranderde aanduiding op de polisaanhangsels valt thans op basis van het polis-dossier niet te achterhalen. Ter geruststelling voor klager moge dan ook dienen dat geen wijziging in de dekking is opgetreden en ook overigens geen wijzigingen zijn aangebracht. De veranderde premie berust slechts op algemene premieaanpassingen in verband met een stijgende schadelast voor verzekeraars. Een meer concrete beantwoording van klagers vragen valt helaas niet te geven.

Verzekeraar heeft in de tweede door klager geuite klacht reden tot vragen bij de verhoging van de verzekerde som. Ook verzekeraar bevreemdt het verschil tussen de door klager genoemde bedragen. Niet uit te sluiten valt dat klager een terecht punt aansnijdt. Om duidelijkheid te krijgen is een goede taxatie, en dus medewerking van klager, vereist. Dat is steeds de insteek van verzekeraar geweest. Als die bereidheid van verzekeraar onvoldoende duidelijk is geworden voor klager, dan betreurt verzekeraar dat zeer. Gegeven de nog immer bestaande bereidheid hoopt verzekeraar nog steeds de onderhavige problematiek op minnelijke wijze te kunnen oplossen.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht. Klager merkt nog op dat hij ook het polisblad van 9 november 1994 betreffende de verzekeringssituatie vanaf 26 april 1994 nimmer heeft ontvangen. De verzekeringswijziging per laatstgenoemde datum is daardoor voor hem verborgen gebleven. Blijkens het polisblad is het premiepromillage ingaande 26 april 1994 verhoogd van 3,75 naar 4,50. Klager vermoedt dat hij zonder dat hij dat wist toen als bedrijf is verzekerd. Voorts vermeldt het polisblad niet langer dat het verzekerde bedrag is afgesloten in gemeenschap met het door de andere eigenaar verzekerde bedrag. Klager heeft daarop dus nimmer kunnen reageren. Gegeven de voormelde gemeenschap is ook de verhoging van de verzekerde som van de andere eigenaar in 2001 een contractbreuk. Klager verlangt dat bij het terugdraaien van de wijzigingen van 1994 en 2001 de situatie in 1987 als uitgangspunt wordt genomen, toen verzekeraar op 12 juni 1987 aan klagers vorige tussenpersoon schreef: 'dat het totale belang van beide verzekerden in voldoende mate is gedekt'. Verder gaat klager nog in op de in de loop der jaren door verzekeraar verrichte inspecties en waarom daarbij niet de bestaande illegale situatie aan de orde is gesteld.

2002/24 Br

Het oordeel van de Raad

1. Uit de stukken komt naar voren dat wegens het niet functioneren van de vereniging van eigenaren, in strijd met artikel 26 van het reglement van splitsing van eigendom van het onderhavige gebouw, niet de vereniging het gebouw tegen brand/ontploffing heeft verzekerd, maar klager en de andere appartementseigenaar ieder voor zich bij verzekeraar een opstalverzekering hebben gesloten voor de waarde van het bij ieder van hen uitsluitend in gebruik zijnde gedeelte van het gebouw.

2. De door partijen overgelegde stukken geven geen aanleiding tot het standpunt en ook overigens is niet gebleken dat verzekeraar jegens klager contractbreuk heeft gepleegd door gevolg te geven aan de wens van de andere appartementseigenaar om de verzekerde som van de door deze gesloten opstalverzekering te verhogen of wellicht deze verzekering anderszins te wijzigen met het kennelijke doel van laatstgenoemde zijn verzekering zo goed mogelijk te laten beantwoorden aan het doel waarvoor hij deze had gesloten. Het door klager gestelde dat de verzekerde som van de door hem gesloten opstalverzekering aanvankelijk, tot 26 april 1994, in gemeenschap liep met de verzekerde som op de door de andere eigenaar gesloten opstalverzekering, doet daaraan niet af. In redelijkheid verdedigbaar is het standpunt dat dit enkele feit de voormelde wijzigingen niet in de weg staat. Door te handelen als voormeld heeft verzekeraar niet de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad.

3. Voorzover klager bedoelt te stellen dat verzekeraar jegens hem contractbreuk heeft gepleegd door in 1994 klagers opstalverzekering te wijzigen, merkt de Raad op dat verzekeraar heeft aangevoerd dat thans niet te achterhalen is wat de reden is voor de veranderde aanduiding op de polisaanhangsels, maar dat geen wijziging in de dekking is opgetreden en ook overigens geen wijzigingen zijn aangebracht en dat de veranderde premie slechts op algemene premieaanpassingen in verband met een stijgende schadelast voor verzekeraars berust. Hetgeen door verzekeraar is aangevoerd komt de Raad niet onverdedigbaar voor, zodat er geen aanleiding is tot het oordeel dat verzekeraar in dit opzicht de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad. Daarbij neemt de Raad tevens in aanmerking dat klager vanaf 1994 de hogere premie zonder daartegen bezwaar te maken heeft voldaan.

4. Verzekeraar heeft klager in kennis gesteld van het advies van zijn inspecteur om de verzekerde som van de door hem gesloten opstalverzekering te verhogen tot f 520.000,-. Het stond klager vrij voormeld advies al dan niet te volgen. Het is in beginsel aan klager om te zorgen voor een voldoende verzekerde som. Na klagers gemotiveerde bezwaar tegen de geadviseerde verhoging heeft verzekeraar te kennen gegeven dat ook hem het verschil tussen de door klager genoemde bedragen bevreemdt en taxatie noodzakelijk is, maar dat daartoe de medewerking van klager vereist is. De Raad wijst klager in dit verband op het hierboven onder 'Inleiding' vermelde, in artikel 26 lid 2 van het reglement van splitsing van het onderhavige gebouw bepaalde, dat het bedrag van de brandverzekering zal moeten overeenstemmen met de herbouwkosten van het gebouw en dat de vraag of deze overeenstemming bestaat jaarlijks gecontroleerd zal moeten worden door een deskundige. Ook door zijn onder 4 vermelde handelen heeft verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

2002/24 Br

Aldus is beslist op 22 april 2002 door Mr. D.H.M. Peeperkorn, voorzitter, Mr. J. Borgesius, Mr. J.G.C. Kamphuisen, Mr. J.R. Schaafsma en Mr. E.M. Wesseling-van Gent, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. D.H.M. Peeperkorn)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)